

ASLA, ASLA DEMEYİN

Anne babalar açısından, genç erkek ve genç kızlığa adım atılan 9. sınıf pek çok heyecanın ve korkunun yaşandığı keskin bir virajdır adeta. Hızınızı ve açınızı iyi ayarlayamazsanız savrulur, takla atabilirsiniz. Ya da uygun hız ve yol tutuş ile keyifli bir sürüş yaşar manzaranın tadını çıkarırsınız.

İki dakikalığına kapatın gözelerinizi ve hayal edin. 15 yaşında bir öğrenciniz var ve liseye kayıt yaptırmaya gidiyorsunuz. Çocuğunuzun geleceğine dair akademik başarı beklentileriniz yanında korkularınızda var. Çevreden duyduğunuz, haberlerde seyrettiğiniz pek çok şey endişeye sevk etmiş sizi. Rahat görünmenize rağmen huzursuzsunuz. Pek çok “acaba!” var içinizi kemiren. Ya sigara içerse! Alkol kullanıp kötü arkadaşlar edinirse? Ya da karşı cinse gereğinden fazla ilgi duyar derslerinden olursa? O ana kadar telkine açık, otoriteye uygun, kontrolü kolay ve fiziksel anlamda ürkütücü olmayan boyutlardaki çocuğunuzla her şey kolaydı. Ya çaresiz kalırsanız?

Gerçeklerle yüzleşmeye hazır mısınız?

Evet, önceden kontrolü daha kolay telkine ve itaate daha yatkın çocuklarınız yavaş yavaş sınırları zorlamaya başlayacaklar. Belki de sigaraya içecekler. Sigara onları kötü insan yapmayacak fakat sağlıklarını tehdit edecek, çok üzüleceksiniz. Zaman zaman da sarhoş gelecekler evlere. Alkol, kendine çevre edinmeye çalışan kimlik arayışında ki gençleri hoş olmayan durumlara sokacak çoğu zaman, kahrolacaksınız. Otoritenizi sorgulayacak, karşı cinse yönelecek, geleneklere karşı çıkacak ve ahlaki yapıyı benimsemekte zorlanacaklar. Sizi çağdışı görececek, onu anlamadığınızı sık sık dile getirecekler. Aslında birey olma çabasından başka bir şey olmayan ve herkesin kendi gençliğinde mutlaka öyle ya da böyle yaşadığı bir süreci, rolleri değişmiş olarak sizler de yaşayacaksınız. Şaşırarak, üzülecek, çatışacaksınız. Bazen nefes alamadığınız anlar olacak. Bazen de gücünüzün tükendiğini hissedeceksiniz. Ortaya çıkan şey tam bir kaostur. Fakat sonrasında yaşanacak düzen için kaos şarttır.

Yaşanan kaotik sürece iki seçenekle yaklaşabilirsiniz.

1. **Görmezden gel, ötele, yok say, sürekli çatış.** **Sonuç:** Sonrasında çok daha şiddetli hayal kırıklığının, şaşkınlığın ve sert tepkilerin yaşandığı duygusal kopuşlar.

2. **Hazırlıklı ol, yüzleş, süreci iyi yönet ve her şeye rağmen duygusal bağları güçlendirerek kazançlı çık.**

İnsan ilişkilerinde ve yönetiminde sebep sonuç ilişkisinden çok süreç yönetimine önem vermek gerek. Süreç yönetiminde yapılması gerekenlerin bazıları.

*Çocuğunuzu koşullu sevmeyin. Hatalarında da hep yanında olun ve kendini değerli hissettirin.

*Onunla arkadaş olmayın. Çocuğunuzun yeterince arkadaşı var. Siz model olun.

* Sözlerle değil, eylemlerinizle yaşam değerlerine örnek teşkil edin.

*Onları duyun. Önce dinleyin, anlayın sonra nasihat edin,

*Sonradan evet diyeceğiniz şeylere baştan hayır demeyin.

*Başkalarıyla değil, kendi başarı ya da başarısızlığı ile kıyaslayın.

*Asla, asla demeyin. (En büyük yanılgı benim çocuğum yapmazdır. Unutmayın, o da hevesleri, hayalleri, çıkmazları olan bir genç.)

*Hatalarınızla ya da yaşananlarla yüzleşmekten çekinmeyin. Önemli olan yaşanan değil, ertelenen, çözümlenemeyen travmalardır. Kalıcı hasarı bırakan, yok sayılan şeylerdir.

Hepimiz bu dönemi yaşadık ve aslında söylediğim şeylerin tüm zamanlara hitap ettiğini biliyoruz. Yolda kalanlar, yaşanacakları çocuğuna konduramayanlar olacaktır. Virajdan savrulanlar, hazırlıksız yakalanan ve sorunun dönemsel ve geçici bir durum olduğunu kavrayamayanlar olacaktır. Emekleyen çocuk nasıl ki düşmeden yürüyemeyecekse bu dönemde de gelgitler olacak ve kaos kendini düzene bırakacaktır. Bu 4 yılı yeni bir ürünün piyasaya sürülmeden önceki test aşamaları olarak değerlendirin. Laboratuvar ortamında, sizin kontrolünüzde, yaşanan her krizde müdahale edebileceğiniz, akşamları çocuklarınıza şefkatle sarılıp öpebileceğiniz yıllar olarak görün. Lise yıllarında izole bir ortamda hiç düşmeden, canı yanmadan, sevmeden, terk edilmeden üniversiteye giden çocuklarınız, yaşayacakları kırılmalarda çok çaresiz kalacaklardır. Onları koşulsuz seven, sarılıp okşayan, tecrübelerini aktaran anne babaları yanlarında olmayacak. Ve maalesef böyle anlarda çare arayışlarının götürdüğü adresler de her zaman doğru olmayacaktır.

Tüm tavsiyelere rağmen ürün kalitesi konusunda başarılı olamadıysanız üzülmeyin. Bu kadar çeldiricinin, girdinin, genetik mirasın söz konusu olduğu bir süreçte hiç kimse garanti veremez. Siz elinizden geleni yaptınız. Vicdanen doğru olanı yapmanın huzuruyla yaşayın ve topu "KADERE" atın.

Köksal TERZİOĞLU